

GÓSI VALI

***csendes örömök árnyékában**

néha még vissza-visszatér
hamisítatlan mosolyod
megéled angyal-arcodon
az a szeretetből sarjadó eredendő jószág
valami égi fény hoz el
homlokod fölött arany glória
hajadban mirtuszág
körötted mennyei világosság
érezem újra a rózsavíz illatát
ahogy életre kél majd illan
és az angyalszárnyak suhogásával
elsimul az itt hagyott csend
különös békesség járja át a szobát
majd hirtelen tovaszáll
ezen a szeretetlen felemás világon át
eltűnik mint egy szép karácsonyi álom
talán hogy utat találjon valahol
ahol régóta hiába várják **tisztá szívvel*
csendes örömök árnyékában
**Moretti Gemma: Másként*

angyalhangon

majd éjsötétben
határtalan csendben
megsejted az első moccanást
egy apró élet gyenge sóhaját
és szívedből lesz elemózsia
s a méhlepény – az ölelő csoda –
elringatja csöppnyi magzatod
angyalhangon
mint egy hangmozsár

Haiku

billentyűzeten
ásító betűk sora
verset álmodik

Akár a fák

voltaképpen
mindegy
hogy Isten miért és hogyan
teremtette a fákat
a lényeg hogy tanuljunk tőlük
fölfelé élni és olyan erősen
tartani magunk a célig
ahogy a fák állnak:
egyenes derékkal
pőrán
szemlesütve úgy is
ha az őszi vihara
röhögve szaggatta is le
vacogó ágairól
az elsárgult
utolsó ruhákat

Újjászületés

és elhozott az illatos tavasz
hó-szirmokból fonta a hajad
titok voltál dísztelen varázs
csend-árnyékban nyíló
fehér ragyogás
csak néztem a fényt
hosszan elmerengve
míg újjászülettél
a tenyeremben